

Ngậm Ngùi Tháng Tư

Lại nghẹn ngào đau nếm tháng tư
Đường xưa lối cũ đã phai mờ
Xích xiềng còn vết hằn da thịt
Tim nhói đau lòng gợi chuyện xưa

*

Trăng treo đầu ngõ quê người lạ
Nước ngã nghiêng sóng chuyện đục trong
Nghĩa khí giang sơn hỡi hệ lụy
Bếp cơm vàng giữa biển đông

*

*

Tháng Tư tay nếm tay hò hẹn
Tìm đôn cùng chia nếm oán thù
Mái tóc đầu xanh đầu đã hót
Cũng còn mãi đó hận ngàn thu

*

Chân bước xiêu xiêu vấp phấp cũ
Nhìn con đường lạ đổi màu da
Hồn thiêng sông núi xưa bùng dậy
Rừng gọi vang vang nợ nước nhà

*

Buông súng sa trường vấp hội tụ
Niềm đau năm cũ lại bùng lên
Tháng Tư nếm đau màu lá
Và cháy muôn ngàn vạn trái tim

*

An bình – cũng ch^o quê người tạm
V^àn n^hi đau bu^on với tháng năm
V^àn v^àt thương xưa còn r^o máu
V^àn là muôn thu^o ki^op lưu vong

*

Hoa vàng đang n^h vàng thung lũng
Như ngọn cờ vàng ph^ot ph^oi bay
Ti^ong nhạc chiêu h^on bao T^o Sĩ
Ngậm ngùi nghe ti^ong vọng đêm nay

NGUYỄN PHƯƠNG